

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **S. T.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 4. 2. 2005, č. j. 63 Az 84/2004 - 29,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 4. 2. 2005 č. j. 63 Az 84/2004 - 29 rozhodl, že žalobci (dále i „stěžovatel“) se v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2004 č.j. OAM-1016/VL-20-12-2004, kterým byla žádost žalobce o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění platném v době rozhodování ve věci, neustanovuje zástupce z řad advokátů. V odůvodnění usnesení krajský soud zejména uvedl, že stěžovatel podáním ze dne 4. 6. 2004 požádal o ustanovení bezplatného právní zástupce z řad advokátů, proto byl vyzván k doložení svých majetkových poměrů (vzor 060), majetkové poměry však nedoložil. Protože stěžovatel nedoložil své osobní a majetkové poměry, nebylo prokázáno, že splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků.

Proti citovanému usnesení Krajského soudu v Ostravě podal stěžovatel včas kasační stížnost. Stěžovatel nesouhlasí s usnesením, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon, přičemž on kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnost tyto změny prostudovat. Stěžovatel dále uvádí, že nedostal žádný formulář – vzor 060. Stěžovatel navrhuje, aby usnesení krajského soudu bylo zrušeno, byl mu ustanoven bezplatný právní zástupce z řad advokátů a kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel v kasační stížnosti výslovně neoznačil zákonný důvod jejího podání, avšak z obsahu kasační stížnosti lze usuzovat, že je podána z důvodu uvedeného v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatel nesouhlasí s posouzením věci krajským soudem a důvody pro ustanovení zástupce spatřuje v tom, že nedostatečná znalost českého jazyka mu brání prostudovat změny azylového zákona.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že pro řízení o žalobách ve správním soudnictví platí ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., podle kterého může předseda senátu navrhovatel (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku řízení lze na základě jeho návrhu ustanovit zástupce tehdy, jestliže jsou kumulativně splněny dvě podmínky, a to podmínka, že jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a také podmínka, že je to třeba k ochraně jeho zájmů.

Stěžovatel v doplnění žaloby požádal krajský soud u ustanovení zástupce pro řízení o žalobě. K posouzení předpokladů stěžovatele pro osvobození od soudních poplatků mu krajský soud zaslal formulář „vyjádření o majetkových poměrech“ (vzor 060) a současně jej vyzval, aby formulář řádně vyplněný a podepsaný vrátil soudu zpět ve lhůtě sedmi dnů. Zásilka s výzvou a formulářem byla stěžovateli řádně doručena prostřednictvím držitele poštovní licence ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3, § 50b odst. 1 a § 50c odst. 1, 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 6. 1. 2005, on na ni ve stanovené lhůtě ani později nereagoval. Protože stěžovatel nedoložil své osobní a majetkové poměry, na základě kterých by bylo možno posoudit, zda splňuje podmínky pro osvobození od soudních poplatků, krajský soud mu zástupce pro řízení o žalobě neustanovil. Jelikož v případě stěžovatele nebyla splněna první z podmínek pro možné ustanovení zástupce dle § 35 odst. 7 s. ř. s., krajský soud se již nebyl povinen zabývat hodnocením další podmínky pro ustanovení zástupce, tedy potřebou ochrany práv stěžovatele, což by bylo vzhledem k uvedenému nadbytečné.

Nejvyšší správní soud se ztotožňuje s posouzením věci Krajským soudem v Ostravě. Závěrem Nejvyšší správní soud dodává, že neustanovil-li krajský soud stěžovateli zástupce z důvodu, že neprokázal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků stanovené v ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s., nejde o nezákonný postup soudu, neboť právo na právní pomoc v řízení před soudy není právem absolutním, ale právem realizovatelným jen ze zákonem stanovených podmínek.

Vzhledem ke shora uvedenému Nejvyšší správní soud neshledal důvod podání kasační stížnosti dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. oprávněným, proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl dle § 110 odst. 1 s. ř. s.

S přihlédnutím k povaze kasační stížností napadeného rozhodnutí nerozhodoval Nejvyšší správní soud samostatně o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Jelikož stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ze zákona (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovaný měl ve věci úspěch, nevznikly mu však náklady řízení o kasační stížnosti přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti. Soud mu proto právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

